

Wilhelm (Wim) Spanhaak werd geboren op 18 februari 1921 in Zwolle. Hij was de zoon van Gerrit Spanhaak en Harmpje van der Vaart.

In 1939 kreeg hij zijn volmacht voor assistent verkennerleider bij de christelijke Huysmangroep, groep 3 NCVP in Zwolle. Frits Huysman was hier hopman.

Wim is actief in het verzet. Begin '43 kreeg hij een oproep voor de verplichte Arbeitseinsatz waarna hij onderdook in de Achterhoek. Hij had contact met Han Hollander, die scout in zijn Scoutinggroep was. Spanhaak had als schuilnaam H62 en noemde zich Willem Spijkerman.

Hij heeft in de Achterhoek veel goede dingen gedaan in het verzet. Hij was koerier van de Landelijke organisatie voor hulp aan onderduikers (LO) en enkele andere verzetsgroepen was. Hij heeft in 1944 de neergestorte Amerikaanse piloot David Gaston Alford helpen onderduiken in een boshut die hij "Huis ten Bosch" noemde. In zijn dagboek schrijft hij:

..... Terwijl ik me aan het scheren was – ik moest om 8 uur S 62 van de trein halen – kwam een jongen van Gosselink een briefje brengen voor G.V. Of deze direct even wilde komen. Mina dacht meteen dat er weer een piloot zou wezen en liet mij het briefje zien. Ik besloot er maar direct heen te gaan. Toen ik er aankwam zat er inderdaad een piloot bij het fornuis. G. vertelde, dat de man 's morgens vroeg bij hem aangeklopt had. Hij had hem binnengelaten en wat eten gegeven. Ik ben toen wat vooruit gereden, terwijl G. met de piloot een twee honderd meter achter me aankwam. Bij de Foster zijn ze ongezien over de beek gekomen. Daar heb ik de piloot verder gebracht naar Huis ten Bosch, waar ik hem, om hem gerust te stellen, mijn P.V. (padvindere) insigne liet zien. Dit snapte hij direct. Daarna heb ik D.J. opgehaald. Deze is meegegaan en heeft met hem gepraat. Het bleek, dat hij in de nacht van vrijdag 4 febr. en zaterdag 5 febr. op de terugweg van Frankfurt, ten O. van Winterswijk door luchtafweer in de brand was gestoken. De machine brandde in de neus en in de linker vleugel, Al 12 inzittenden waren afgesprongen. Hij had echter Van zijn kameraden had hij echter niets meer gezien. Hij was 's nachts gaan lopen in W. richting. Afgelopen nacht was hij doodmoe en koud bij G. in de hooiberg gekropen; hij had erge slaap.

Via een ontsnappingsroute is de piloot uiteindelijk bij het Amerikaanse leger teruggekomen, waarna hij weer veilig terug naar Texas, Amerika kon terugkeren.

Na de oorlog heeft Spanhaak in 1945 in Vorden een Scoutinggroep opgericht die hij, als eerbetoon, vernoemde naar deze Amerikaanse piloot. Hij stopt hier omdat hij door het hoofdbestuur van de NPV wordt aangesteld als de kampleider van 'De Goudsberg' bij Lunteren. Na de oorlog huren De Nederlandse Padvindere het terrein als kampterrein. De

Op 8 Februari is Hopman Spanhaak, de kampleider van „De Goudsberg“, in het huwelijk getreden. Het huwelijk werd ingezegend door Ds Kranenburg in de Kerk te Vorden en de Verkennerstroep, waarvan de heer Spanhaak vóór zijn vertrek naar „De Goudsberg“ de Hopman was, vormde de ere-wacht en kwam 's middags op bezoek om het bruidspaar een praktisch geschenk aan te bieden. De bezetting van „De Goudsberg“ wordt met de aanwezigheid van Mevr. Spanhaak aanmerkelijk versterkt. Zij heeft voor de Beweging een hartelijke belangstelling en zij werd ook bereid gevonden voor de welpenhorden de warme maaltijden te verzorgen.

* * *

verschillende Scoutingorganisaties gebruiken het ook voor bijeenkomsten. Het Nederlandse Padvindersgilde (N.P.G.) hielden er in 1951 (en 1956) hun Jubeldag. In 1951 vierden ze het 35-jarig bestaan met 8500 padvindsters. Eregast waren Koningin Juliana en de drie oudste prinsesjes Beatrix, Irene en Margriet. Thema was "Moedig voorwaarts". Voor en in de oorlog was het terrein eigendom van de Nationaalsocialistische Beweging (NSB). Ze gebruikten het terrein voor partijbijeenkomsten en het terrein werd gebruikt als Nationaal Tehuis van de NSB. Na de oorlog werd het verbeurd verklaard.

Op 8 februari 1950 trouwt Wim in Vorden met R. Smit. Bij hun huwelijk vormde zijn oude groep in Vorden een erewacht. Het stel gaat wonen op De Goudsberg en zijn vrouw gaat tijdens kampen de warme maaltijden voor de welpenhorden verzorgen. Wim werd in deze periode ook assistent districtscommissaris Verkenner in het district Neder Veluwe. Hij stopt hiermee in juni 1951 en verhuist dan naar de jachtopzienerswoning De Hoge Duvel op het Kroondomein Het Loo bij Elspeet.

In 1975 heeft Spanhaak, via de Amerikaanse ambassade, David Alford weten op te sporen. Toen hij in 1978 voor een bezoek in Vorden kwam, is hij als erelid geïnstalleerd bij de groep.

Voor zijn verzetswerk werd hij onderscheiden met het Verzetsherdenkingskruis. In 1988 was hij bij de eerste 88 verzetsstrijders die het verzetsherdenkingskruis kreeg uitgereikt.

Spanhaak overleed op 24 januari 1992 in Vorden.

Op 28 mei 2005 werd bij de groep in Vorden een nieuw gebouw geopend. De weduwe van hopman Spanhaak, mevr. Spanhaak – Smit onthulde de naam van het clubhuis: Huis ten Bosch.

Meer informatie

[Ik leef nog, omdat de leider me te jong vond - Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

[David G Alford - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[David G Alford een Amerikaanse vliegenier die in de Achterhoek crashte. -](#)

[Achterhoeksmuseum 1940-1945 \(achterhoeksmuseum1940-1945.nl\)](#)

[CVO13-24-03-1977.pdf \(oudvorden.nl\)](#)

[Kaajan.pdf \(janverhoeff.nl\)](#)

[OUDHEIDKUNDIGE VERENIGING OUD VORDEN. te Vorden VORDENSE KRONYCK -](#)

[PDF Gratis download \(docplayer.nl\)](#)

[Verzetsherdenkingskruis \(geni.com\)](#)

[Geschiedenis & toekomst \(dga-vorden.nl\)](#)

[Uittreksel uit het dagboek van H62 \(dga-vorden.nl\)](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvindsters, jrg 25, 1939, no 5, 1939 »](#)

[1939-05 - Pag. 31 | Delpher](#)

[Wilhelm Spanhaak - wiewaswie.nl](#)

[Provinciale Overijsselsche en Zwolsche courant » 18 feb 1921 - Art. 41 | Delpher](#)

[Geschiedenis – Scouting Lunteren](#)

[Goudsberg \(Lunteren\) - Wikipedia](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 31, 1948-1949, no. 7, 1949 » 1949-04 - Pag. 9 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 32, 1949-1950, no. 5, 1950 » 1950-02 - Pag. 3 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 33, 1950-1951, no. 1, 1950 » 1950-10 - Pag. 19 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 33, 1950-1951, no. 9, 1951 » 1951-06 - Pag. 45 | Delpher](#)

[Huwelijk en huw. jubilea: F260094 \(oudvorden.nl\)](#)

[De waarheid » 07 mei 1981 - Art. 84 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.